

рода и проповѣдвалъ на всички да се готвятъ и въоръжаватъ, защото наближава деня за общо възстание. Тѣ наредили да го намѣрятъ, хванатъ и затворятъ. Но Левски билъ много пѣргавъ човѣкъ. Той умѣлъ да се пази и тѣй безстрашно се промѣквалъ между турцитѣ, че тѣ не могли да се досетятъ, де и какъ ходи да го познаятъ и да го уловятъ.

Така отъ голѣмия трудъ на Левски народното дѣло вървѣло напредъ. Постоянно се записвали нови младежи за борбата, събирали пари, купували оръжие. За новитѣ бѣлгарски възстанически дружини било поръчано знаме и форма.

За жалость. Димитъръ Общи направилъ една грѣшка. Съ нѣколко момчета той обралъ турската поща при Орхание, съ цель да вземе пари за народното въоръжаване. Турцитѣ се сепнали, станали внимателни, почнали да претърсватъ навсѣкжде. Хванали Димитра Общи и отъ него се научили, че главатаръ на всички бунтовници въ Бѣлгария билъ Василъ Левски, който се навѣрталъ въ Ловечъ. Тогава турцитѣ пуснали много потери и стражари, опасали пѣтищата, претърсвали манастири, градове, села, кръчми и най сетне — хванали апостола — въ с. Къкрина при града Ловечъ.

Въ София турцитѣ наредили съдъ да съди Левски, Общи и тѣхнитѣ другари. Общи издалъ всичко на турцитѣ. Съдътъ разпитвалъ Левски, де се намира главния „комитетъ“ и що той върши.

Левски стоялъ предъ турцитѣ и предъ съда здраво и твърдо. Той не издалъ никого. Казалъ, че бѣлгаритѣ трѣбва да бждатъ свободни. Както били освободени сѣрби, гѣрци и ромѣни, така ще се освободятъ и бѣлгаритѣ. Това тѣ искали ясно и